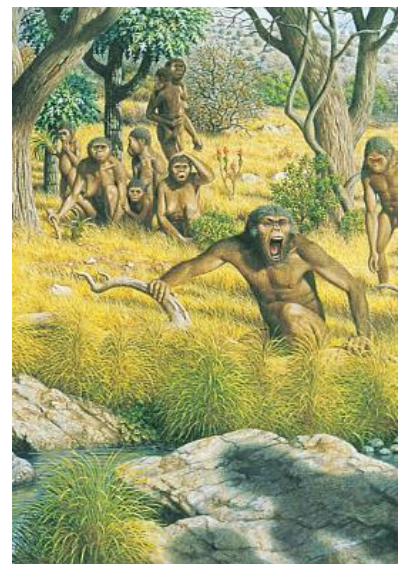
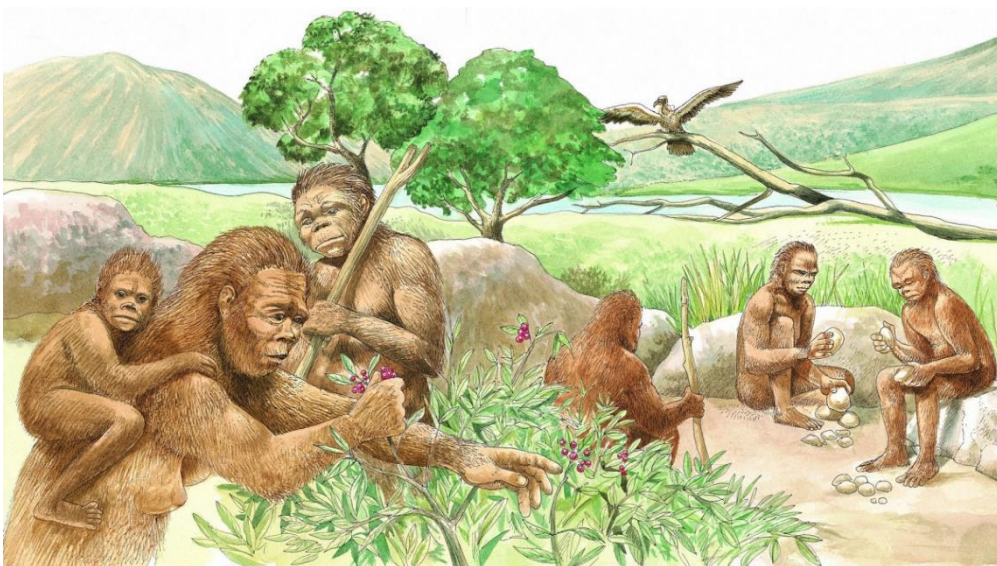

10 ශ්‍රේණිය ඉතිහාසය

ඒකකය 2

ශ්‍රී ලංකාව
ජනාවාස වීම - 01

කියවීමේ ද්‍රව්‍යය

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගය

අයි.එම්.ඩම්මික කුමාර ඉලංකෝන් (ගුරු උපදේශක)
කොට්ඨාස අධ්‍යාපන කාර්යාලය, කුරුණෑගල

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය හැඳින්වීම

සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය මගින් විස්තර කෙරෙන අතීත කාලයේ ආරම්භයට පෙර තිබූ යුගය පොදුවේ හැඳින් වෙන්නේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය නමිනි. දැනට ලංකාවේ පැරණිතම සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය ලෙස සලකනු ලබන්නේ දීප වංසය යි. එහි සඳහන් පැරණිතම ඓතිහාසික තොරතුරු අයත්වන්නේ බුද්ධකාලයට යි. බුදුන්වහන්සේ ලෝකයට පහළ වූයේ කි.පූ 6 සියවසේ බව සාමාන්‍ය විශ්වාසයයි. එවිට ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය කි.පූ 6 සියවස දක්වා දිවෙන බව අවබෝධ කරගත හැකිය. ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන සාදක වසර 125000 පැරණිය.එම තොරතුරු ඉරණමඩු සැකැස්මෙන් අනාවරණය වේ. ඒ අනුව ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය මීට වසර 125000 කට ඉහතදී පටන්ගෙන කිස්තු පූර්ව 600 දක්වා දිවෙන බව පැහැදිලි වෙයි. ආදි මානවයා භාවිතා කළ තාක්ෂණයේ පරිණතිය පදනම් කරගෙන ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය ප්‍රධාන වශයෙන් යුග දෙකකට බෙදා වෙන් කර ගත හැකිය.

1. ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගය (ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය)

2. පූර්ව ඓතිහාසික යුගය

මෙම යුග දෙක අතරින් මුල්ම හා දීර්ඝ කාලයක් පැවති යුගය ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගය යි. එය මීට වසර 125000 ක් ඉහත කාල වකවානුවකදී පටන්ගෙන කිස්තු පූර්ව 1800 දක්වා පැවති බවට පුරා විද්‍යාත්මක සාදක හමු වේ. ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ විශේෂත්වය වන්නේ ඔවුන්ගේ ඵදිනෙදා කටයුතු සඳහා ශිලා

මෙවලම් භාවිතා කිරීමයි. පූර්ව ඓතිහාසික යුගයේ මානවයාගේ විශේෂ ලක්ෂණය වන්නේ ඔවුන් යකඩ මෙවලම් භාවිතා කිරීමයි. එම නිසා එම යුගය මුල් යකඩ යුගය යනුවෙන් ද හැඳින්වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ආදි මානවයා කිස්තු පූර්ව 2400 දී පමණ යකඩ භාවිතා කළ බවට සාදක බෙරගල සුසාන භූමියෙන් හමු වේ. එහිදී හමු වූ යබොර කැබැල්ල කිස්තු පූර්ව 2400 ට කාල නිර්ණය කර ඇත. එම නිසා ලංකාවේ පූර්ව ඓතිහාසික යුගය කිස්තු පූර්ව 2400 පමණ පටන්ගෙන කිස්තු පූර්ව 600 දක්වා දිවෙන බව විශ්වාස කෙරේ . ඒ අනුව කිස්තු පූර්ව 2400 සිට 1800 දක්වා වූ කාලය මෙම යුග දෙකටම අයත් කලසීමාවක් ලෙස ගණන් ගත යුතුය. එම කාල වකවානුව ගල්යුගයෙන් පූර්ව ඓතිහාසික යුගයට සංක්‍රාන්තිය සිදු වූ අවධිය යි. මෙම යුගයේ මානවයා ගල් මෙවලම් සේම ශිලා මෙවලම් ද භාවිතා කර ඇත.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය - වසර 125000 සිට කිස්තු පූර්ව 600 දක්වා

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගය - වසර 125000 සිට කිස්තු පූර්ව 1800 දක්වා

පූර්ව ඓතිහාසික යුගය - කිස්තු පූර්ව 2400 සිට කිස්තු පූර්ව 600 දක්වා

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාග් ඓතිහාසික යුගය සම්බන්ධයෙන් සාදක හමුවන පරිසර කලාප දෙකක් හඳුනා ගත හැකිය.

ඉරණමඩු සැකැස්ම

රත්නපුරය අවට මැණික් පතල් වල ඉල්ලම් පස් තට්ටුව

ශ්‍රී ලංකාවේ අර්ධගුෂ්ක කලාපයේ පොළොවේ මැටි සහිත වැලි පසකින් වැසුණු බොරළු තට්ටුවක් තිබේ. පුරාවිද්‍යාඥයින් විසින් එය හඳුන්වා තිබෙන්නේ ඉරණමඩු සැකැස්ම යන නමිනි. ඉරණමඩු සැකැස්ම තැන්පත් වූයේ ප්ලයිස්ටොසීන යුගයේ පැවති කෙටි උණුසුම් කාලවල දී ය. මෙම බොරළු තට්ටුවෙන් ද මෙරට ගල්යුගයට අයත් මෙවලම් හා එම යුගයේ මානවයා ආහාරයට ගත් වදවී ගිය සතුන්ගේ ඇටකැබලි හමු වී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු අර්ධ ශූෂ්ක කලාපයේ හා දකුණු අර්ධ ශූෂ්ක කලාපයේ පිහිටි මෙම පාංශු සැකැස්ම මීට වසර 125000 පැරණි බවට කාල නිර්ණය කර ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ දකුණු පළාතට අයත් හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ පතිරාජවෙල නම් ප්‍රදේශයේ පිහිටි ඉරණමඩු සැකැස්මට අයත් බොරළු තට්ටුවෙන් ගල් යුගයට අයත් සාක්ෂි සොයා ගෙන තිබේ. මෙම බොරළු තට්ටුව විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණය මගින් දින නිර්ණය කිරීමේ දී එය මින් පෙර වසර 125 000 ක් පැරණි බව තහවුරු වී තිබේ.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ ජනාවාස ව්‍යාප්තව තිබූ පරිසර කලාප

අර්ධ ශූෂ්ක කලාපය

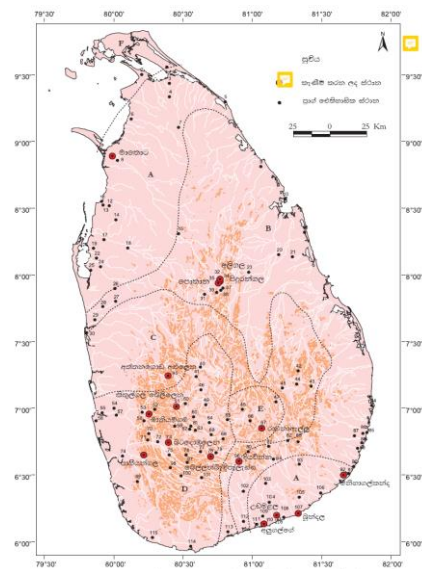
පහතරට වියළි කලාපය

පහතරට අතරමැදි වියළි කලාපය

තෙත් කලාපය

කඳුකර වියළි අතරමැදි කලාපය

ශූෂ්ක කලාපය

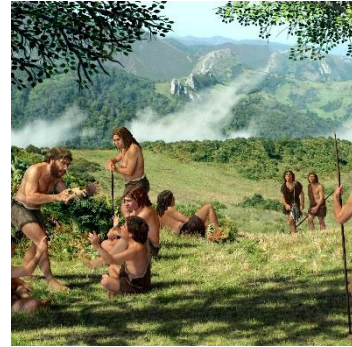
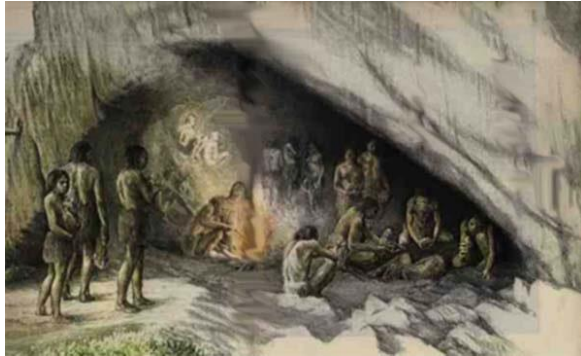

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ ජනාවාස

ගල් යුගයේ මානවයා තම ජනාවාස සඳහා ස්ථානයක් තෝරා ගැනීමේ දී අවධානය යොමු කළ ප්‍රධාන කරුණු කිහිපයක් හඳුනා ගත හැකිය.

- ආහාර සඳහා අවශ්‍ය කරන සම්පත් පහසුවෙන් ලබාගත හැකිද යන්න
- ජල පහසුව
- ශිලා මෙවලම් තනා ගැනීමට අවශ්‍ය කරන පාෂාණ පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි ද යන්න

ගල් යුගයේ මානවයා එළිමහන් සථාන වල ජීවත්වීමට වැඩි කැමැත්තක් දක්වා ඇති අතර වර්ෂා කාල වලදී ස්වභාවික ගල් ගුහා තම ජනාවාස ලෙස තෝරා ගෙන ඇත ඒ අනුව ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ ජනාවාස වර්ග දෙකකට බෙදා වෙන් කළ හැකිය.

1) එළිමහන් වාසස්ථාන

2) ස්වභාවික ගල් ගුහා

එළිමහන් වාසස්ථාන

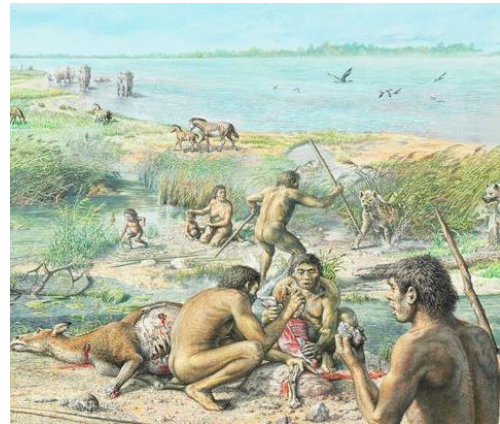
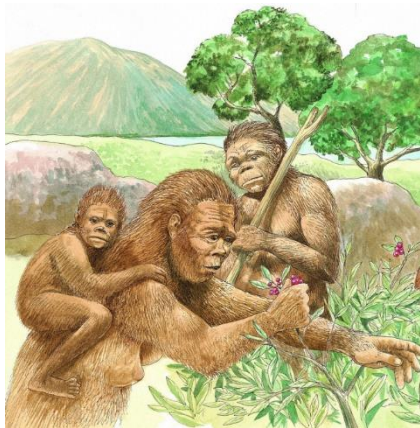
- වෙරළාශ්‍රිත එළිමහන් වාසස්ථාන - මිනිහාගල්කන්ද, බුන්දල, පතිරාජවෙල
- තෙත් කලාපීය එළිමහන් වාසස්ථාන - බෙල්ලන්බැඳිපැලැස්ස
- කඳුකර එළිමහන් දඩයම් වාසස්ථාන - බණ්ඩාරවෙල, හෝර්ටන්තැන්න

ස්වභාවික ගල් ගුහා

- පහතරට තෙත් කලාපීය ලෙන් - පානියන්ගල, බටදොඹලෙන, කිතුල්ගල බෙලිලෙන
- පහතරට වියළි කලාපීය ලෙන් - සිගිරියේ පොතාන සහ අලිගල

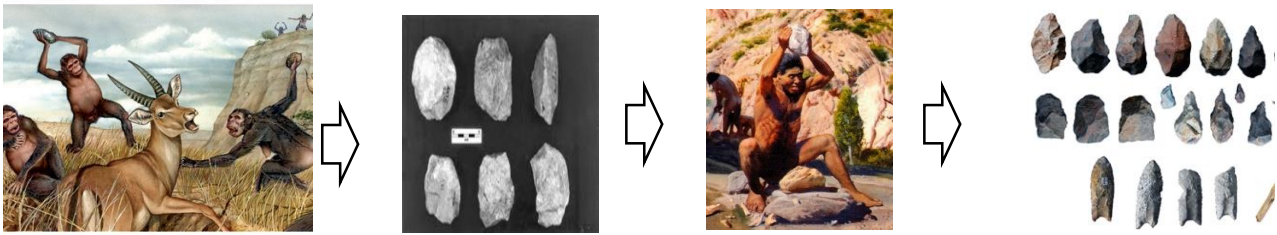
ජීවන රටාව හා ආහාර රටාව

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ මානවයා ආහාර සොයා යමින් සංචාරී දිවිපෙවකක් ගත කරන ලදි. එම යුගයේ මානවයා ආහාර සොයා දිනකට කාලෝ මීටර් 7 ක් පමණ දුරක් ඇවිද ගොස් ඇත් බව විශ්වාස කෙරේ. දඩයම් ඔවුන්ගේ ප්‍රධානතම ජීවනෝපාය මාර්ගය වූ අතර ඊට අමතරව ආහාරයට ගත හැකි වනද්‍රව්‍ය රැස් කිරීමද සිදුව ඇත. මෙම යුගයේ මානවයින් තමන් ජීවත් වන පරිසරයෙන් පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි දේ ආහාරයට ගෙන ඇත. තෙත් කලාපයේ විසූ මානවයින් එම කලාපයේ බහුලව ඇත් ගොඩබිම බෙල්ලන් බහුලව ආහාරයට ගෙන ඇති බවට සාදක හමු වේ. එසේම වියළි කලාපයේ ජීවත් වූ අය එම කලාපයේ බහුලව සිටින මුවා , තලගොයා වැනි සතුන් දඩයම් කර ආහාරයට ගෙන ඇත. මෙම යුගයේ මානවයා

විසින් දඩයම් කළ සතුන් අතර ගවරා, කු'ඵ මීහරකා, ක'ඵ වළහා, වල්ඌරා, ගෝනා, තිත්මුවා, මීමින්නා, ඉත්තෑවා,හාවා, දඩුලේනා, හම්බාවා, මුගටියා, උරුලෑවා, වඳුරා, වලිකුකුළා, හබන්කුකුළා සහ තලගොයා වැනි සතුන් ප්‍රධාන වේ. පිෂ්ටය ලබා ගැනීමට භාවිත කළ ශාක ආහාර අතර වල්දෙල් සහ කැලෑකෙසෙල් ප්‍රධාන ය. මෙම යුගයේ පසුකාලීන මානවයා ආහාර සඳහා ලුණු එක් කර ගත් බවටත් ආහාර පුළුස්සාගෙන අනුභව කළ බවටත් සාදක කිතුල්ගල බෙලි ලෙනෙන් හමු වේ. එම සාදක මීට වසර 12500 පමණ පැරණි බව පුරාවිද්‍යාඥයින් ගේ අදහසයි. මෙම ලෙනෙන් කැලෑදෙල් ඇට පුළුස්සා අනුභව කළ බවට සාදක හමු වේ.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ තාක්ෂණය

මෙම යුගයේ තාක්ෂණය සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ ශිලා මෙවලම් තනා ගැනීම මත රඳා පවතී. මෙම යුගයේ මානවයින් සතුන් දඩයම් කිරීම සඳහා ශිලා මෙවලම් භාවිතා කර ඇත. මෙම යුගයේ මුල්කාලීන මානවයා සතුන් දඩයම් කිරීම සඳහා කළුගල් භාවිතා කර නිපදවා ගන්නා ලද මිටි හා ඇඹරුම් ගල් වැනි රළුශිලා මෙවලම් භාවිතා කර ඇති අතර පසුකාලීන මානවයා (මධ්‍ය ශිලා යුගයේ) ඊට වඩා දියුණු ජ්‍යාමිතික හැඩයේ ක්ෂුද්‍ර ශිලා මෙවලම් නිපදවාගෙන ඇත ඒ සඳහා ඔවුන් බහුල වශයෙන් යොදාගෙන ඇත්තේ බිම් වීදුරු නමින් හඳුන්වන පිරිසිදු තිරිවානා ගල්ය ඊට අමතරව කහද නමින් හඳුන්වන අර්ධ මැණික් විශේෂයක් ද භාවිතා කර ඇත. ශිලා මෙවනම් නිපද වීමේ දී වෙර පහර නොහොත් පීඩන ශල්කනය යොදාගෙන ඇත. රළු ශිලා මෙවලම් වලට වඩා වැඩි කාර්යයන් ප්‍රමාණයක් ජ්‍යාමිතික ක්ෂුද්‍ර ශිලා මෙවලම් මගින් ඉටු කර ගත හැකිය. දඩයම් කිරීම කැපීම, සිරීම, තැලීම, හැරීම,විදගැනීම ආදිය එහිදී ප්‍රධාන වේ. මෙම මෙවලම් ත්‍රිකෝණාකාර ත්‍රිපිසියමා කාර වන්දාකාර හා අර්ධ වන්දාකාර ආදී ජ්‍යාමිතික හැඩයන්ගේ යුක්ත වන අතර සෙන්ටි මීටර 4.5 කට වඩා විශාල නොවේ. මෙම යුගයේ මානවයා ඇට සැකිලි වළඳැමීමේ දී ගුරු ගල් ආලේප කිරීමක් සිදු කර ඇති බව පුරා විද්‍යාත්මක කැනීම් මගින් තහවුරු වේ. එයින් තහවුරු වන්නේ මෙම මානවයා ගුරු ගල් යොදාගෙන සායම් සකස් කර ගැනීමේ තාක්ෂණයද දැක සිටි බවයි.

ප්‍රාග් ඓතිහාසික ගල් යුගයේ අභිවාර වීඩි

මෙම යුගයේ මානවයා ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථා වලදී නොයෙක් අභිවාර වීඩි අනුගමනය කරන්නට ඇත. නමුත් මෙම යුගයේ අභිවාර වීඩි සම්බන්ධ සාදක හමුවන්නේ අභිවාර වඩි සම්බන්ධයෙන් පමණි. සමස්ථයක් ලෙස බලන කළ මෙම යුගයේ පැවත ඇත්තේ

මලසිරුරු හෝ ඇට සැකිළි වළ දැමීමේ ක්‍රමයකි. තම පවුලේ සාමාජිකයෙකු මිය ගිය විට තමා ජීවත් වූ ගල් ලෙනෙහි නොගැඹුරු වළක් භාරා සිරුර නමා වකුටු කර වළ දැමීම සිදු කර ඇත. මෙම මෙම යුගයේ අවමංගල අභිචාර විධියක් ලෙස අධ්‍යයනය කරනු ලැබූව ද ඇතැම් විට එය මෙම යුගයේ තාක්ෂණයේ හා පාරිසරාත්මක සාදක වල ගැටලුවක් ද විය හැකි ය. ගල් ලෙනක් තුළ මිනිස් සිරුරක් වළ දැමීමට තරම් විශාල වළක් භාරා ගැනීමට අපහසු වන්නට ඇත. එසේම මෙම යුගයේ මානවයින් වළක් භාරා ගැනීම ලී කැබළි , අං කැබළි වැනි සරල උපකරණ භාවිතා කර ඇත. එමඟින් විශාල වළක් භාරා ගැනීම අපහසුය. කිතුල්ගල බෙලිලෙන ඇතුළත එලෙස මිහිදත් කළ පුද්ගලයින් 12 දෙනෙකුගේ ඇටසැකිළි සොයා ගැනිණි. විවෘත ස්ථානයක් වූ බෙල්ලන්බැඳිපැලැස්සේ ගල් යුගයට අයත් සොහොන් බිමෙහි ඇටසැකිළි 30 ක් තිබිණි. පාහියන්ගල ගල්ගුහාවෙන් අවධි කිහිපයකට අයත් පුද්ගලයින් 9 දෙනෙකුගේ ඇටසැකිළි කොටස් සොයා ගෙන ඇත.

ඇතැම් අවස්ථාවල සිරුර ගල් ලෙනෙන් පිටත වළදමා මාංශ කොටස් දියවී ගිය පසු ඇට සැකිල්ල ගොඩගෙන නිස් කඹලේ ඉදිරියට නෙරා ආ ස්ථාන කළු ගලක උලා ඔප මට්ටම් කර ගරු ගල් ආලේප කර වළ දමා ඇත ඒ පිළිබඳ සාදක පාහියංගල ගුහාවෙන් හමු වී ඇත. ඉහත ආකාරයටම ගරු ගල් ආලේප කරන ලද දෙකට බෙදෙන සේ සිදුරු විදින ලද නිස් කබලක් රාවණා ඇල්ල ගුහාවෙන් හමු වී ඇත.

